

עין משפט
נר מצוה

גב א מ"י פ"ז מהל'
נדרים הלכה ז
 טוש"ע י"ד סימן רכד
 סעיף א:
גב ב מ"י שם הלכה ד
 סמג לאחר רמב
 טוש"ע י"ד סימן רכו סעיף
 א:

נד ג מ"י פ"ו מהלכות
 זכורות הלכה י ופ"ג
 מהלכות שקלים הלכה ד ה:
 נה ד מ"י פ"ו מהלכות
 זכורות הל' י:
 נו ה מ"י פ"ו מהל'
 גזילה ואבידה הלכה ג
 טו ט"ע ח"מ סימן רס"ט
 סעיף א':

בז'רמיי"ה פ"ה מהלכות
יו"ט הלכה יג טוש"ע
א"ח סימן שז סעיף יז:

מוסף תוספות

א. מ'שן קני חבירו ומוכר לו
ב. מ'שן קני חבירו, וכולהו
ג. דמין דלא קני חבירו
ד. הוה קני וכלך חזק רבתי
ה. מ'שן קני' מ'שן
ו. לפירושו דאם קני מאי
ז. טעמא דרב ששת
ח. מ'שן קני' מ'שן
ט. והשתא נמי דכי
י. לחבריהו חזק רבתי
יא. עדין מנייה לעצן תחומין
יב. והוה אצילו מבי' לנפשיה
יג. מ'שן קני' מ'שן

רבינו חננאל

[illegible]

בקולבון ופוטור ממעשר בהמה. ושחיבין במעשר דתנן קנו בתפיסת הבית חלקו, כך היתה חובת ק הקולבון, ואמרינן קיים דעתיה דלמפילג קיים אלא בזמן שחלקו גדיים ואמר זה הוא חלקי המגב בבל הפקירא הוא, ובמבב דחבריה קמגבהה לה, קנו ת"ש מי שזימן לו אורח

לפ:

וְהִתְנַחֵם הַשְׁתוּתִּין. מְגוּפִיָּה הִי מְנִי לְמִדָּק לְאֶסֶר בְּהִ"ב וּבִית
הַמֶּרְחָק מֵטַעַם שׁוֹמְפִין אֵלֶּה זֹאת פְּשׁוּט יוֹתָם: ט"י
הַבֵּא בְּמִנְיָה מְצִיָּאָה לְחִבְרוּ קִנָּה חִבְרוּ קִמְפִּלְנִי. לִדְבֵּ נִחְמֵן
אֵיִת לִיָּה קִנָּה חִבְרוּ וּלְכָן קִאֲמֵר כְּרָגְלִי מִי שֶׁנִּתְמַלְאוּ לוֹ

כִּי וְהִקְשֶׁה רַשִׁי דְּהִלְדִּיל קִאֲמֵר רַב
מִמֶּנּוּ בִּפְ"ק דְּב"מ (דף י' וס) דִּמְגַבִּיה
מִמִּצְיָאָה לְחִבְרוּ לֹא קִנֵּה חִבְרוּ אִלָּא
וְנִגְרָה לְרַשִׁי דְּה"ג מִמְּגַבִּיה מִצְיָאָה
לְחִבְרוּ קִמְפְּלִיג' וְהוּא כִּי וְהוּא פִּי רַב מִמֶּנּוּ
קִנֵּה הַמְּגַבִּיה דִּלָּא הִיָּה
שֶׁבְּדַעְתּוֹ לִמְקִי' וְהוּא הִפְקֵר עַד שֶׁבָּאוּ
לִילֵד מִי שֶׁנִּמְלְאוּ לוֹ וְהוּא קִנְאָה
מִמִּצְיָאָה דְּדַעְתּוֹ הִיָּה לְקוֹט וְהוּא
דִּמְגַבִּיה מִצְיָאָה לְחִבְרוּ לֹא קִנֵּה חִבְרוּ
הֵייוֹ כִּשְׁעוּדָה בִּיד הַמְּגַבִּיה לְפִי דִמְיָ
לְמִימֵר לֹא וְכִינֵי עֲמִי אִלָּא כְּשֶׁנִּטְלָה
לְחִבְרוּ וְכֵן הוּא הִפְקֵר בִּינֵי דְּמִצְיָאָה
לֹא הִגְבִּיה לְקוֹט לוֹ כְּדִמֶּנּוּ הִתֵּם וְהִיָּה

ממלא וסבו ויב
 (א) האחין השותפין ב
 ממועשר בהמה וכש
 פטורין מן הקלבון
 אלא שחלקו גדים
 כנגד גדים אבל הם
 וטלאים כנגד טלאים
 משעה ראשונה לכך
 חלקו גדים כנגד גרים
 אין אומר זה חלקו
 לכך אלא דכולי עלל
 (א) אלא הכא (ז) במגב
 מיפלגי מר סבר הק
מתני' ימי שהיו פיר
 בני אותה העיר (ח)
 לא יביאו לו ואם ע

המציאה לחצרו קנה חצירו היינו רב ששט ולכן קאמר כרגלי הממלא
המאזיה טעם אמריין המגביה מציאה לחצרו קנה חצרו דמנו
דוכי לגפשיה זכי נמי לחצריה והואיל ואמי מכחו דין הוא שיהא
בכרגלי הממלא ור"נ ס"ל לא קנה חצרו והשאת ניחא ההיא דב"מ
דגם הוא לא קנה דלא נתכוון לקנות וא"כ הרי הן הפקר כל זמן
שלא בוא לדי מי שנתמלא לו ולבשיבאו ליד זוכה צחן מן הפסקר
לפיקרן מן כרגלי" (לישנה אחרינה מציאה לחצרו קא מפלגי
ולא גרסין מר סבר חצרו וכו' דא"כ קשיא דר"נ אדרינ' אדרינ'
דמבציעא לפרושי הכא ר"נ סבר קנה חצרו דקאמר כרגלי מי
דבציעא אוחזין רב נחמן ורב חסדא אמרי תרווייהו
המגביה מציאה לחצרו לא קנה חצרו בהצגתו של זה ולא קנה
המגביה דלאו אדעתיה למקני אלא מי שנתמלא לו קנאן במשיכה
שביבא גרסין מר שביא לרשותו ודעמו לקנות דכי אמריין לא קנה כל זמן
שבציעא חצרו דיכול לומר לו אני אזהר לעצמי בה מחלה
משנתנה לו קנה דתנן התם אם חס משנתנה לו אמר אני ויחית
בה מחלה לא אמר כלום ורב ששט סבר קנה המגביה ומידו קבלה
הלכך כרגלי הממלא ואית דגרס כמו שכחו צפספרי ומפרש
דהי רב נחמן סבר קנה חצרו משנתן לו רב ששט סבר לא קנה
חצרו אלא המגביה לשון הקונטרס):

חזן

[illegible][illegible]

משילין פרק חמישי ביצה

הרי אתם עלי חרם. הכי קאמר ליה הרי ממונך עלי כסתם חרמים שכן לבדק הציט הלכך הנודר אסור ליהנות משל המודר דכמי לא יחל דכרו (במדבר כ) ורשאי הוא לאסור עצמו בזמן: **דכרו: ומוסרין דברים של עולי צבא.** שעשו בני הגולה לפי שפקידותם לכל ישראל ונתנום להם ולא להיוסם שומפין לו

(6) הרי אתה עלי חרם הנודד אסור הרגיני עליך
 ואתה עלי שניהם אסורים זה בזה *ומותרין
 בשל עולי בבל ואסורין בשל אותה העיר ואלו
 הן דברים של עולי בבל הר הבית הלשכות
 והעזרות ובור של אמצע הדרך ואלו הן של
 אותה העיר (6) הרחוב ובית הכנסת ובית
 המרחץ ואי אמרת בירא דשותפי הוא אמאי
 מותר והתנן (7) השותפין שנדרו הנאה זה
 מזה אסורים ליכנס לחצר לרחוץ בבור
 (8) לרחוץ ה"נ והכא במאי עסקין למלאות
 מר מדידה קא ממלא ומר מדידה קא
 ממלא וסבר רב נחמן יש ברידה והתנן
 (9) האחין השותפין כשחייבין בקלבון פטורין
 ממעשר בהמה וכשחייבין במעשר בהמה
 פטורין מן הקלבון ואמר רב ענן לא שנו
 אלא שחלקו גדים כנגד טלאים וטלאים
 כנגד גדים אבל חלקו גדים כנגד גדים
 וטלאים כנגד טלאים אומר זה חלקו המגיעו
 משעה ראשונה לכך ורב נחמן אמר דאפילו
 חלקו גדים כנגד גדים וטלאים כנגד טלאים
 אין אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה
 לכך אלא דכולי עלמא בירא דהפקרא היא
 (10) אלא הכא (7) במגביה מציאה לחבירו קא
 מיפלגי מר סבר דקנה ומר סבר לא קנה:
מתני' ימי שהיו פירותיו בעיר אחרת וערכו
 בני אותה העיר (11) להביא אצלו מפירותיו
 לא יביאו לו ואם ערב הוא פירותיו כמותו

ולכן קאמער כרגלי הממלא
 לחצרו קנה חצרו דמגו
 אחתי מכחו דין הוא שיהא
 השמא ינחא היהא דצ"מ
 א"כ הרי הן הפקר כל זמן
 לידו זוכה בהן מן ההפקר
 הן מניחא לחצרו קא מפלגי
 ד"א"כ קשיא דר"ג אדר"ג
 חצרו דקאמער כרגלי מי
 ורוב חסדא אמרי מרזייהו
 ההגבחהו של זה ולא קנה
 שמתמלא לו קנאן במשיכה
 מי אמרינן לא קנה כל זמן
 י אכזה לעזמי בה מחלה
 שנתנה לו אמר אני זיתי
 קנה המצייה ומידו קבלה
 שחטוב כספרים ומפרש
 לו רב ששת סבר לא קנה
 :הקונטרס):
 חלל

סוד: חנניה חזן ציריה חנה עם כרתיך רב נחמן ציריה
בית מציאה לחברו קא מפלגי. לא גרסינן במגביה מא
 רב נחמן אדרב נחמן דאצעי לן לפרושי הכא דרב ננ
 אמרינן רב נחמן ורב חסדא דאמרי תרווייהו המגביה
 ופי' במגביה מציאה לחברו קא מפלגי ודכולי עלמא
 סבר לא קנה המגביה דלאו אדעמיה למקני אלא מי שגרי
 חברו כל זמן שהוא ציד המגביה אמרינן דיכול לומר א
 ימתי צה תחלה לא אמר כלום ורב שש סבר קנה המגביה א
 הכי רב נחמן סבר קנה חצירו משנתן לו ורב שש סבר
 לשם דהכל כרגלי הבעלים: ואם ערב הוא. ללכת

[illegible]

רַב שֵׁשֶׁת זִיכָּה שְׁאֵנִי. [מִתְנִי] מִי שֶׁהָיוּ לוֹ פִּירוֹתָיו בְּעִיר אַחֶרֶת, וְעִירָבוּ

מסורת הש"ס

(א) נדרים ה. מו; ב) נדרים
מה: ב"ק נא: ב"ב מו;
(ג) חולין כה: בזכות נו:
(שקלים פ"א מ"ו) (ד) (ב"מ
ח. י.) ה) ס"א במעות,
(ו) בס"א: נטול, ז) רש"ל
מ"ו,

הגהות הב"ח

(א) ג'מ' של אומה העיר
הירחבה ורית המרחץ
היית הכנסת וכל כ"ל:
(ב) שם לרחוק צנור
נמי כ"ל ומיתם לרחוק
שם דהפקדא
(ג) ורמא צנננים
מיתם אלא נמקח: (ד) שם
מסנה ועברו אל אומה
העיר אצלו
יביאו לו מפירותיו ואס
ענינ הוא פירותיו ממוה
כ"ל: (ה) רש"י ד"ה און
מורי הנאה
ורמא ג'מ'

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכא במגביה
דכו' דגם הוא לא קנה.
עי' ע"ז דף קכ ע"א
תוספות ד"ה לקוט:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

גם עירב פירותיו כמוהו.

(א) ז"ל וקמ"ל דאע"ג דחלקו בזהמה סד"א דגלו דעתייהו וכו'.